

Samobor, akvarel, 2013.

Mihovil DOROTIĆ rođen je 1980. godine u Brežicama. Godine 2001. diplomirao je slikarstvo na zagrebačkoj Akademiji likovnih umjetnosti u klasi prof. Kokota, a 2004. i na Glazbenoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Pravdića. Izlagao je cikluse portreta i pejzaža na 12 samostalnih i na više skupnih izložbi.

1996. Samobor, mala dvorana Gal. Prica, izložba crteža	2006. Varaždin, Galerija LUV, Varaždinski ciklus veduta
1998. Samobor, mala dvorana Gal. Prica, izložba akvarela	2006. Bol na Braču, Galerija Dešković, izložba veduta i marina
1999. Samobor, promocija grafičke mape (suha igla), Knjižnica Samobor	2008. Novalja, Galerija Era, izložba veduta i marina
2002. Zagreb, Galerija Idealni grad, izložba veduta	2009. Zagreb, Galerija Zvonimir, izložba veduta i marina
2002. Samobor, Samoborski muzej, izložba portreta Samoboraca	2010. Karlovac, Galerija Zilik, izložba veduta i marina
2005. Samobor, Samoborski muzej, Samoborski ciklus veduta	2013. Split, Galerija Vinko Draganja OP, izložba pejzaža

mihovil dorotić

Pariz, akvarel, 1997.

10. – 24. II. 2014.

IZLOŽBENI SALON »IZIDOR KRŠNJAVI« • TRG MARŠALA TITA 11, ZAGREB

Izložbeni salon »Izidor Kršnjavi« • Škola primijenjene umjetnosti i dizajna, Zagreb • Trg maršala Tita 11

e-mail: izlozbenisalon.izidorkrsnjavi@gmail.com • www.ss-primijenjenaumjetnostidizajn-zg.skole.hr

Izdavač: Škola primijenjene umjetnosti i dizajna, Zagreb • Za izdavača: Marija Krstić Lukač • Voditelj Salona: Igor Modrić • Likovni postav: Mihovil Dorotić • Fotografije: Darko Dragčević • Predgovor: Mirko Škoc • Savjet Salona: Nikola Albanež, Marijana Birtić, Jagor Bučan, Anita Parlov, Filip Pintarić, Marijan Richter, Vladimir Rismondo ml., Zrinka Tatomir • Lektura: Silva Tomanić Kiš • Grafička priprema: ArTresor naklada, Zagreb • Tisak: Tiskara Zelina d.d., Sv. Ivan Zelina • Naklada: 300 primjeraka

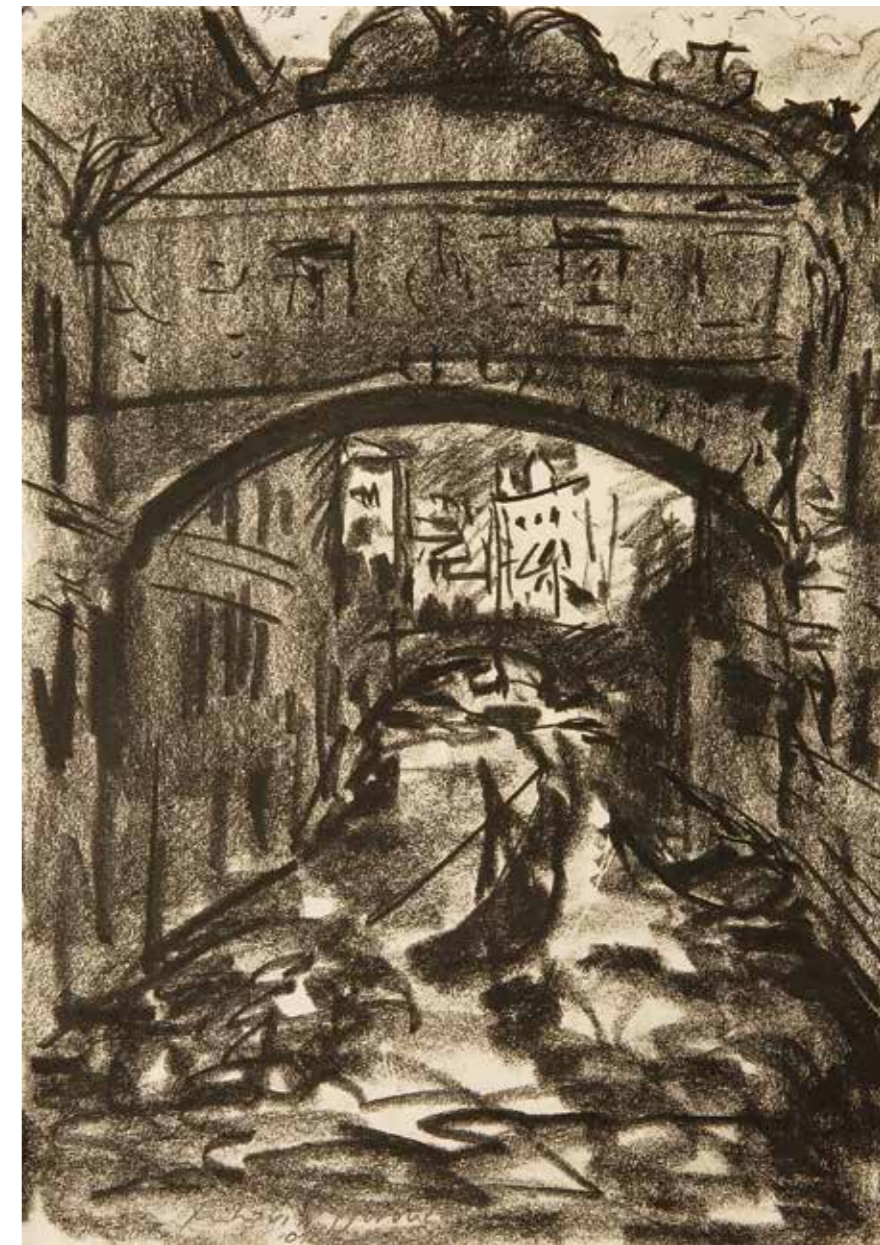
Učenica, akvarel, 2006.

Dubrovnik, lavirani tuš, 1997.

Likovni opus Mihovila Dorotića prikazan na ovoj izložbi kreće se od 1997., kada je počeo studirati slikarstvo, prema recentnim radovima, koji potvrđuju njegovu slikarsku dosljednost. Ta se dosljednost prvenstveno ogleda u *principu rješavanja likovnog zadatka*, koji predstavlja temelj u razvoju slikarskog umijeća – naučiti opažati, a zatim opaženo i umjeti postaviti. To načelo gotovo da je posve izgurano van okvira umjetničke misli primjenom tehnologije, pa se Mihovilov povratak likovnoj tradiciji opažanja u prirodi čini kao neka vrsta romantičarskog bijega od novonastalih prilika u svijetu slike. Kao što su to činili pripadnici *Barbizonske škole* i drugi poznati nam *pleneristi*, tako i Mihovil svoj stvaralački izazov (impresiju) traži lutajući gradskim ambijentima ili seoskim krajolikom. U tehnikama crteža i akvarela interpretira opaženo, mareći za vjernost cjeline, ali i za ekspresivnost detalja. Oblici su često jednostavno naznačeni, a opet se doimaju kao isplanirani konstrukti, imaju masu i stvaran karakter. Kao posebna vrsnoća njegovog akvarela izdvaja se osjetilnost prema boji, kojom uprizoruje atmosferu slike i vlastitu senzaciju u njenom stvaranju. Hitar, ali kontroliran potez kistom daje slojevima slike svježinu i pokrenutost, pomičući težište od čiste deskripcije zadanih motiva prema unutarnjem estetskom doživljaju. Ključ Mihovilove slikarske senzibilnosti je užitek u rješavanju slikarskog zadatka, svojevrsna igra kojoj je krajnji cilj užitek u oku promatrača.

Mirko Škoc

Venecija, prešani ugljen, 2001.